

LA BARRETINA

SETMANARI POPULAR HUMORÍSTICH Y LITERARI
Deslligat de tot partit polítich

SORTIRÁ CADA DIUMENGE

ENCÁRRECHS Y CORRESPONDENCIA.—PIETAT, 4

Número solt 5 céntims
Atrassats 10 céntims

SUSCRIPCIÓ: Un any 3 pessetas.— Mitj any 1'50
Los suscriptors del inter or, rebrán lo folleti encuadernat

Dibuix inédit d' ERNEST SOLER DE LAS CASAS

SEGON FOLLETÍ DE

L' HOME DEL SACH

PRIMER FOLLETÍ DE

DIA FELÍS

LA SETMANA

Ja s' haurán enterat de lo brí continuo qu' escampa un de l' empresa dels cinch céntims de l' altre part de l' Ebro, contra 'ls catalans... Prou aprofitan totas las trompetas per lo seu clam, pro ¡pobrets! si be s' hi ficsan y escoltan lo seu soroll veurán com s' ha cambiat en lo ronch d' un *violon-cello* mal tocat. ¡Que deu els il·lumini!

Ara si qu' anirém be!—No hi han encar á Barcelona prou armatostas que en forma de monuments *adornan* nostre ciutat, qu' are volen posarni un^o altre. No 's pensin cap patrici de nostra terra; cá. Van á buscarlo detrás dels Piri-neus escullint dels mes depravats. ¿Saben qui?.. nada menos que 'n Voltaire, que 's deya filósoph y que guerreijá contra 'l cristianisme portant per lema: ¡Calumnia qu' algo quedará!

No sé si l' Ajuntament s' ha preocupat del lloch hont podrà eregirse ¿qui sap? potser pensa posarlo per adorno en nostra *hermosisima* plassa de Catalunya... Be, no fora estrany. Lo lloch qu' ha servit per ensenyar la *niña gorda* y altres porquerías ¿perqué no pot ensenyar aquesta?

HISTÓRICH

Fa poch dias que en la secció de feras del Parch y frente la gabia dels lleons hi habían, com de costúm, un munt de curiosos. Entre 'ls mateixos hi habían dos joves d' aquets *tan vius* qu' estaban contemplant un parell d' aquells bonichs exemplars, quant un d' ells va ficsarse qu' allí prop hi havían un grupo de sacerdots. Volguéntselas dar de *xistós* va dir dirigintse al seu company:

—¿Saps que deuen pensar aquestas bestias?

—No sé...

—Que sens dupte farían un bon brenar ab lo que tancan aquestas sotanas.

Lo seu company celebrá 'l *xiste* de son amich, mes un dels interpelats s' hi acostá y ab molta tranquil·tat y pesantli la má demunt de l' espatlla digué:

—No ho creguis, tonto, á n' aquestas feras sols els hi agrada la carn d' ase.

Lo públich qu' havia seguit ab interés lo diálech esclatá en una fertia rialla, mentres 'ls dos *curridos* fugían d' allí tot escorreguts.

CLAR Y NET.

CRONICA HUMORÍSTICA

Ay ministre de Colonias
 qu' Inglaterra va nombrar!
 Ay insigne *nyebit Inglis*
 que com lloro vas parlant!
 Si 'm vols creure, ves y deset,
 ficat á casa tancat
 y no parlis més dels boers
 ab lo despreci que 'n fas.
 ¿No comprens que 'l nom de Kruger
 las parets fa trontollar
 y sona com canonada
 als oídos dels soldats?
 ¿No recordas aquell día
 ó vespre, que vas parlar
 igual qu' ho fan las cotorras
 en aquell magnífich ball?
 La *soirée* era superior;
 las damas més principals
 ne somreyen extasiadas
 al insigne Chamberlain
 y tú cofoy las mirabas
 boy vejente allí enrotllat.
 Y quant ellas preguntaban
 ¿qué será lo del Transvaal?
 vas respondre fentne gala
 de ta oratoria de crach;
 El Transvaal! casi 'm fa riure;
 será un passeig militar...
 es questió de pendre vistas
 doná un vol com qui res fa,
 ab escopetas de canya,
 per canóns, arbres trencats,
 y veuréu als *pobres* boers
 com fujen ab tal esglay,
 que la por com epidemia
 farà un munt de mortaldats.
 Realment; com va predirne,
 han servit arbres trencats
 per semblar canóns terribles
 que mirarlos daba esglay.
 Més no ha sigut l' Inglaterra
 qui ha pogut aprofitar
 lo que deya en la *soirée*
 lo ministre Chamberlain.
 Han sigut los *pobres* boers
 qu' allí en un camí escarpat,
 han simulat baterías,
 barricadas y barranchs
 que al veurho 'l general Buller
 encés lo cor ab lo flam
 de l' amorosida patria
 ab to bel-lich va exclamá.

Companys meus; are n' es l' hora
 de fé un escarment molt gran
 del *traidor* qn' avuy vol vense
 nostre poble sempre brau
 Avant qu' Inglaterra 'ns mira
 desde l' altre part del mar!..
 Entussiasmats els inglesos
 ocuparen sens tardar
 posicions y barricadas
 com qui 's menja un tros de pá.
 Més per dishort, al poch rato
 va girars talt tempestat
 de *confits, nespres y pinyas*
 per los *boers* engegats
 que tots aquells braus inglesos
 van fugí com fuig un llamp,
 y ab la cara tota mústiga
 trobantse al se á l' endemá
 tres pams sota del clatell
 casi nou, d' estomacat.

¿Quí es que per tot corria
 buscant regeneració?
 que pari 'ls peus y que vinga
 que l' hi esplicaré ab breus mots
 com la paraula somniada
 será un fet dintre de poch.
 ¿No han llegit á n' el diari
 qu' uns quants artistas de nom
 volen posá á Barcelona,
 escarnint la relligió,
 l' estatua de .. d' en Voltaire
 del horrible filosof
 que va envenená ab sas doctrinas
 bona part de nostre món
 y are aquí volen plantarlo
 uns quants seus admiradors!
 ¿qué 'ls sembla? la noticia
 es de molta sensació.
 ¿Quí es que busca en Espanya
 regeneració afanyós?
 Que vingui aquí á Barcelona
 qu' emprés aquet rumbo nou,
 veuréu lo camí que guia
 vers la *regeneració*.
 ¿Després dirém qu' es mentida
 lo qu' en Dumas va dí un jorn!

Boca Ceca.

Excmo. Sr. Dr. D. Ramón M.ª de Magarola y de Sarriera, Pbre.

RECTOR DE SANT PAU DE BARCELONA

Nasqué el día 2 de Maig de 1830.—(† 19 Desembre de 1899)

JOCHS QUE 'S PERDEN

Res, ha passat de moda.

Are no 's pensin que vulgui dir los marinyachs.

No, vuy dir los *pitcholins*.

També han passat las aucas, emperó han vingut los *cromos*, perque segóns diuhen, ara som al temps del progrés y alló (las aucas) eran poch artísticas.

Han passat las botxas y ha vingut lo billar, y ¡ay! los xicots han deixat sos ignocents jochs pera fer voltejar la capa, menejar la espasa y cridar á boca plena que *fan de torero*.

¡Fer de torero! Mes torném als *pitcholins*.

Los *pitcholins* los feyam nosaltres mateixos, las baldufas, que'ls han tret del lloch que ocupaban, valen céntims; los *pitcholins* si tocaban al vianant no li feyan mal, las baldufas qui mes qui menos ho sabrá per experiéncia, essent donchs convenient á la butxaca dels pares, y á la seguritat pública. ¿Perqué s' ha permés desterrarlos?

Res, caloríes de la sort.

Quin goig feya aquell saltironejar de la maynada, bufantse 'ls dits per traurehi 'l fret, ¡quin concert aquell! ¡pitcholí! crida ab tots sos pulmóns, un noyet gras, arremengat de brassos y ¡flis! ¡flas! com salta 'l pitcholí, quins archs de parábola tant ayrosos s' estampan pel mitj de la polsaguera alsada pel baylet, y que content n' está ell al veurer alguns badochs que li somriuhen en senyal d' aplauso.

Y *pitxolins* saltan per aquí, *pitxolins* saltan per allá y espetechs de xurriacadas omplenan la plassa.

Alguns vells hi van á pendre 'l sol y s' hi encantan, potser los vé á la memoria escenas plascentas de sa juvenesa. Quan alguna xurriaca 's trenca, y 'l noy no te prou força pera afegirla, li nuan ells, ensemps li donan reglas perque 'l fassi ballar més brunzent y las trallas pétint ab mes gust.

Aprés de duas ó tres voltas lo fret s' es fora; ¡oydá! ara passaré devant de tothom, ni 'l Llarch me farà la pols,—se deya un baylet cara-rodó, d' orelles vermellas y barretina dreta,—y ¡ale, ale! li deya espinyantse.

El Llarch, se frega las mans, y ¡au! se tira á la lluyta, no vol quedar enrera, vol esser lo rey com sempre.

Los demés, ara l' un, ara l' altre, paran, volen veure la lluyta que ja s' es comensada ab ardor, ab esprit d' emulació, llensant per sos ulls xispas y vessant son cor los gérmens de las passions que hi ni-han, y volta que volta-rás la plassa, y 'l *pitxolí* vinga ballar y 'l baylet, vinga pegarli, y 'ls mirons, vinga mirar.

Lo Llarch, s' emporta la palma, ningú hi pot rés, es lo gall.

Las baldufas, pera ferlas ballar, necessitan mes temps del que jo estich ab los amos, y aixó que faig bondat. Comenseu, per caragolarli lo cordó, y si allavors s' esmuny, ó toca ab alguna pedra, tornéu á caragolar, que no heu fet rés, y entretant lo fret s' apodera de vosaltres.

Com no hi há lluyta no pot esser may animat y per consecuencia no es atractiu ni variat.

Lo caball del progrés ¿cap hont corra? ¿cap hont vola? ¡Ah que fa temps que ha sortit de la planura y ara va pels cims y espadats.

¿S' estimbará? Deu s' apiadi de nosaltres.

ANTONI DE TOLOSA.

Lo meu gosset

No l' heu vist? si que m' estranya...
 cap ne sé de tant bufó;
 te una cara que m' encanta;
 te uns peuhets ¡qué 'n fan de goig!
 Quan lo crido, desseguida
 fent mil salts y giravols,
 s' acosta prop ma persona
 y res, m' ha de fe un petó.
 Si es tant amorós lo pobre
 que tenintlo al meu entorn,
 ja tinch tota l' alegría
 que gosaba 'ls anys millors
 Si es tant trempat y bromista!
 Si es tant bonich! si es tant ros!..
 La criada prou li hi pega
 perque mou grans esbalots
 pro 'l *Morito* ni l' *escucha*
 vinga gresca y bon-humor.
 Al matí vaig per llevarme
 y ja tinch prop lo meu gos
 que 'm fa tal munt de caricias
 tantas festas y petóns
 que fins sempre m' estalvía
 lo rentarme ¡si es tant bó!
 Te una historia de molt *brillo*,
 puig tot lo que veu remou;

y mirin sa intel·ligencia
 fins quin punt arribar pot,
 que si veu á dugas vellas
 que á n' el carré trencan nous.
 las aborda y ca, no 's para
 si no veu separació.
 Pels *colegas* es terrible
 puig que quant veu algun gos
 ¡ay fillets! *aquí, fué Trova!*
 S' hi encara y si ab desició
 l' altre gos se l' hi presenta...
 fuig com un llampech furiós.
 Te un nasset que tot ho ensuma
 y si per desgracia un jorn
 la minyona surt un rato,
 adeu tot lo dels fogóns.
 Las cassolas van trencadas
 las payellas de *curcoll*
 y la teca d' aquell día,
tururut que ja voló.
 Pro per xó jo me l' estimo
 es tant bó, tant carinyós,
 que al bon Deu sempre demano
 no m' el tregui may del mon
 ¡quí 'm faría sino ell
 tantas festes y petóns!

JAPET.

DE TOT ARREU

Supliquém á tots los de fora qu' hagin rebut lo primer ó según número, se servescan avisar seguidament si volen que 's continui l' envio del periódich.—L' import de la subscripció poden enviarlo ab sellos de correo ó de recibo.

— S' adverteix que mitjantsant lo pago de 0'50 ptas. mes per semestre, als suscriptors de fora se 'ls hi enviarán las obras encuadernadas.

— Als corresponsals que 'ns han escrit demanantnos mes exemplars del primer número, debém dirlosi que apesar de la llarga tirada que férem nos trobém sense cap número á la Redacció, per lo que esperém que als que 'ls hi sobrin exemplars de dit número 'ns els enviarán á la major brevetat possible pera poguer atendre alguns compromisos.

— Encar que tart no podém menos que publicar lo retrato del Dr. Magarola, com á modelo de celos propagandista y ferm partidari de las Societats Católicas, la major part de las quals lo contaban en sas llistas com á soci, habentne fundat varias essent l' última la dels Lluisos de Sant Pau, que tanta esforsos morals y pecuniaris representan al difunt sa fundació y sosteniment.

No farém aquí sa biografía perque segurament nostres llegidors l' haurán vista en la major part dels periódichs d' aquesta Ciutat.

Descansi en pau l' incansable apostol que tant de be había fet en aquesta miserable vida esperant que desde 'l cel, que sens dupte poseheix, no dexará de pregar per los que aquí en la terra volém seguir sas petjades.

— Lo dijous passat tingué lloch en lo teatre dels Tallers Salesians de Sarriá una boni-

ca funció que 's vegé molt concorreguda, representantse lo drama «Culpa y perdon» y la sarsuela «El hijo del Gaucho en el Colegio», essent las dos produccions molt aplaudidas.

— En el local del «Centro Gallego de Santiago Apostol», tingué lloch lo diumenge passat una funció á carrech dels Lluisos de Betlhem. Comensá ab la representació del drama «Clarís» sobre sortint en la execució lo senyor Bragulat, acompanyat dels joves Palmé, Vallverdú, Morelló, Febrer, Estiu, Zanni, qui si bé no ho feren del tot conforme al menos se hi veyá la bona voluntat. Per pessa se feu «Parada y Fonda».

De desitjar fora que totas las societats catolicas se contentessin en representar obras del repertori d' autors católichs puig de lo contrari sembla que tinguém d' anar á enmatllevar obras al teatro profá que per res el necesitém tenint com tenim un numerós repertori d' obras fetas *ad hoc*.

— Als Lluisos de Sant Pau se hi representá ab motiu del benefici dels joves Mora y Salvatierra «Sastres pobres que robeu», «Embolichs» y la pantomima «Los miserables» essent aplaudits los joves que ho executaren Srs. Velez, Zamora, Brunet, Tarragó, Gualba, Arbós, Viladoms, Gallinat (A), Mora, Vives, Salvatierra, Carlús, Martí, y altres que sentim no recordar.

En un dels intermedis lo jove aficionat senyor Vives, representá un apropósit imitació á Frégoli que ho feu bastant bè.

La concurrencia nombrosa y escullida.

— El mateix día en l' Academia de San Just y Pastor y per los noys Tort, Mesalles, Vá, Martí, Sala, Fornols, Coma, Mas, Marcet, Pou y Cabedo dirigits per lo senyor Marca, tingué lloch la representació dels saynetes «Qui no te pá molts se 'n pensa», «Cura de Moro» y 'l dialech dramátich «Guerra la Guerra». La numerosa concurrencia aplaudian als jovenets actors que feren tot lo que estava al seu alcans.

— En lo Centre Moral de Gracia tingué lloch lo diumenge passat l' última representació del aplaudit drama «L' estel de Nazaret» rebent al final alguns regalos son autor senyor Pamies.

Per avuy á la tarde y dimars al vespre están anunciadas las obras «Sebas al cap» y la llegenda sacro-trágica del senyor Pamies «¡Malehit de Deu!».

— Los Lluisos de Gracia están preparant una funció d' ignocents estrenantse «La perdicció d' un rey moro», del senyor Más y Casanovas y una opera bufa.

— Al Patronat del Obrer tindrà lloch avuy á la tarde las representacions del drama «Lanuza» y 'l cuadro de costums «La teta gallinayre».

— Als Lluisos de la parroquia dels Angels tingué lloch diumenge al vespre una vetllada íntima vegentse per dit motiu lo bonich salonet d' actes molt concorregut.

DE FORA

En lo Centro de Lluisos d' Olesa de Montserrat, tingué lloch lo diumenge día 11 la representació de las pessas «Lo mágich de pega» y «Las burlas fan com las profesons», lluhint los noys Viñas, Ibartis, Bas, Ubach, Margarit y altres.

— Los católichs d' Olot representaren lo mateix día lo drama del Dr. Gatell (nostre censor eclesiástich) titolat «San Hermenegildo», essent tots los actors molt aplaudits.

— La Joventut Católica de Manresa representá 'l citat día las obras «¡¡Gana!!», «Los dos ciegos», «Un charlatan» y «La tentació». L' execució bona. Concurrencia escullida.

CORRESPONDENCIA

El canari lo que vosté nos envía, no vá.—J. M. V. Fondo molt bó, llástima de

forma.—J. D. G. Corretjida anirá —Senyors J. Anfruns; J. Molist; Serra y Ustrell; y F. de P. Mir, rebudas sas cartas, quedan suscrits.

TELEGRAMAS

Marroch—23, 5 tarde.—Desde que se sapigué la bárbara festa que tingué lloch en la plassa de Toros de Madrid fa alguns días, molts d'aquest país han pensat trasladarse á la *civilisada* Espanya.

De la Agencia mongeta.

París 24, 10 nit.—A l'Exposició Universal, figura secció de pallés y pellissas, com á notable y fenomenal es una presenten inglesos y recullida als voltans de Ladysmith—Orígen boer.—*Mr. Soca.*

Londres 25, 1'35 matinada.—Palacio Cristall ensenyan cotorra may vista. L'hi diuhen Chamberlain.—Entrada numerosa.—*Karraka.*

Madrid 24, 12 nit.—Los Srs. Romero Robledo y Dávila, encare están malalts á causa d'una *Pastoralis* crónica habent ordenat lo metje una tasa de tila cada dos horas.—*Mongeta.*

PASA TEMPS

Targeta

MANELA JOB QUILLA

Formar ab aquestas lletras lo nom d'un conegut autor dramátich católich.

Pep dels trunfos.

*

LOGOGRIFO NUMÉRICH

Carrer de Barcelona.	1 2 3 4 5 6 7 8
En tots los cuartels.	1 7 6 4 5 6 7
Nom de dona.	3 2 8 5 4 8
» »	7 6 5 4 7
» »	3 2 8 7
Tothom ne té.	1 2 3
Nota musical.	8 5
Vocal.	7

Trip-trap.

Las solucions en el número próxim.

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLANTICA DE BARCELONA

Duas expedicions mensuals á Cuba y Méxich, una del Nort y altra del Mediterrani.

Una expedició mensual á Centre América.

Una expedició mensual á Rio de la Plata.

Una expedició mensual al Brasil arribant fins al Pacífich.

Tretze expedicions anyals á Filipinas.

Una expedició mensual á Canarias.

Sis expedicions anyals á Fernando Poó.

156 expedicions anyals entre Cádiz y Tanger arribant fins á Algeciras y Gibraltar.

Las fetxas y escalas s'anunciarán oportunament.

Pera més informes, acudeixis als Agents de la Companyia

Francisco Badia, impresor Doctor Dou, 14.—Barcelona